

Άμωμος

Ήμουν αγνός
και με σπίλωσαν.
Κι ήμουν ελεύθερος
και με δούλωσαν
και υγιής
και μ' αρρώστησαν.

Αλλά τη ζύμη
του αγνού,
του ελεύθερου,
του υγιούς
δεν την κέρδισαν.

Πάτησαν χάμου
το σώμα μου
και τους αρμούς μου,
όλους, τους έλυσαν.

Κι ο ευσεβής
είδα τα δέντρα
που άνθιζαν κι αναθάρρησα.

Κι είδα τους γλάρους
λευκούς
που ζυγίζονταν
κι αναφτέρωσα.

Κι είδα τα μάτια του δήμιου
που γυάλιζαν
κι εδυνάμωσα.

Θυμήθηκα τα ωραία
μεγάλα σου μάτια,
γυναίκα, και
τα δικά μου εδάκρυσαν.

Ἕμουν δαρμένος
κι οι αλιτήριοι
με χλεύαζαν.

Κι ανασήκωσα,
μόνος,
τα εύλωττα χέρια μου
στους γαλάζιους
πρωινούς σου,
πατρίδα, ορίζοντες,
αυτάρκης κι ακέραιος,
κι άρθρωσα
ο άμωμος
τη λυρική προσευχή μου.